

РЕШЕНИЕ

№ 3673

гр. София, 28.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 85 състав, в
публично заседание на 12.01.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Биляна Икономова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11545** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197 ДОПК.

Образувано е по жалба на „ЮНАЙТЕД КАР РЕНТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО-104/23.10.2025 г. на „за“ директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите /ТД на НАП/ -С..

Оспореното решение било издадено незаконосъобразно, в противоречие с материалния закон и необосновано. Описана е фактическата обстановка, като се акцентира върху факта на образуване на ревизионно производство, издаване на постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. № С240022-023-0002034/10.07.2024 г. – запор върху МПС, поради предполагаем размер на публичното задължение 13 818,54 лева, отхвърлено искане с определение по адм. дело № 10982/2024 г. по описа на АССГ за продължаване срока на тези ПОМ, продължаване действието на ПОМ през следващите 10 месеца, издаване на ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002693/02.10.2025 г., с което е наложен запор на същото МПС. При това се отбелязва, че в едно и също ревизионно производство по отношение на едно и също имущество на дружеството се налагат за втори път ОМ. В 4-месечния срок от налагане на първата ОМ не бил издаден ревизионен акт, а съдът е постановил отказа за удължаване на срока им, поради което се издаване на ПНПОМ с идентично съдържание и предмет се заобикаляла разпоредбата на чл. 121, ал. 4 от ДОПК. Нарушена била разпоредбата на чл. 121, ал. 6 ДОПК. Немотивираността на акта обосновава с твърдението, че с издаване на второто ПНПОМ се твърди очаквано задължение в размер на 70 134 лева, като сочи противоречие с принципа на съразмерност по чл. 6 АПК, чл. 195, ал. 7 и чл. 121, ал. 2 ДОПК поради установен размер на застрахователна оценка на МПС 149 000 лева. При спряно ревизионно производство дружеството било лишено от възможността да

участва в събирането и представянето на доказателства, релевантни за установяване на действителните отношения – предмет на ревизията. Позовава се на решение по адм. дело № 4728/2014 г. по описа на АССГ, като твърди, че ревизионното производство и производството по обезпечаване на публични задължения били две различни, като законосъобразното развитие на второто предполагало активни процесуални действия на ревизиращите органи, не и в хипотеза на спряно ревизионно производство. Дружеството било съдействало на проверяващите органи, като не били установени каквито и да било нарушения на данъчното законодателство. Направеният извод, че съществува възможност събирането на публичните задължения да бъде невъзможно или значително трудно, следвало да бъде мотивиран и обоснован съобразно преследваната от закона цел. Твърди, че единственото фактическо основание за издаването на ПНПОМ бил предполагаемият размер на задължението, а останалата част била бланкетна. В решението на директора на ТД на НАП - С. също липсвали факти, които да изпълнят изискването за мотивираност. Моли решението и потвърденото с него ПНПОМ да бъдат отменени. Претендира разноски.

В открито съдебно заседание жалбоподателят „ЮНАЙТЕД КАР РЕНТАЛ“ ЕООД, редовно призован, чрез процесуалния си представител поддържа изложеното в жалбата. Моли решението и потвърденото с него ПНПОМ да бъдат отменени. Претендира разноски по списък.

Ответникът директор на ТД на НАП - С., редовно призован, не се явява. Чрез процесуалния си представител моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Споделя аргументите, изложени в оспореното решение. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав, като обсъди твърденията на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед от 13.05.2024 г. е възложена ревизия на „ЮНАЙТЕД КАР РЕНТАЛ“ ЕООД.

С ПНПОМ с изх. № С240022-023-0002034/10.07.2024 г. на главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С. е наложен на дружеството на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК заповор върху МПС – лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2019 г., мощност 320 kw, със застрахователна оценка 149 000 лева. Уточнено е, че заповорът е наложен до размера на очакваното задължение, което ще бъде установено в хода на ревизионното производство – 13 818,54 лева /л. 85 – продажба на автомобил и закупуване на два броя автомобили/.

До АССГ на 07.11.2024 г.е подадено от главен публичен изпълнител при ТД на НАП - С. искане за продължаване срока на наложени ОМ. Искането е отхвърлено с мотивите – свръхобезпеченост спрямо очаквания размер на публичните задължения и спиране на ревизионното производство без съпричастност на ревизираното лице, с определение по адм. дело № 10982/2024 г. по описа на АССГ, което не подлежи на обжалване.

По делото са приложени: заповед за възобновяване на ревизията от 30.06.2025 г.; заповеди за изменение на заповедта за възлагане на ревизията от 03.07.2025 г. и от 19.08.2025 г., с последната за удължаване срока на ревизията до 03.12.2025 г.; протокол от 29.08.2025 г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП – С., видно от който наложените ОМ следва да се отменят, както и, че не било издадено постановление за дообезпечаване предвид получено в дирекция „Събиране“ искане за това поради размер на очакваните задължения 70 314,69 лева.

С ПНПОМ с изх. № С250022-023-0002693/02.10.2025 г. на главен публичен изпълнител в ТД на НАП - С. е наложен на дружеството на основание чл. 121, ал. 1 ДОПК заповор върху МПС – лек автомобил марка „А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , година на производство 2019 г., мощност 320 kw, със застрахователна оценка 149 000 лева. Уточнено е, че заповорът е наложен до размера на

очакваното задължение, което ще бъде установено в хода на ревизионното производство – 70 314,69 лева /л. 51 – л. 52 – отдаване под наем на леки автомобили на физически лица без фактури и отчитане на приходи/. ПНПОМ е получено на 15.10.2025 г. и е обжалвано по реда на чл. 197, ал. 1 ДОПК пред директора на ТД на НАП – С..

С Решение № ПО-104/23.10.2025 г. на „за“ директора на ТД на НАП – С. е отхвърлена жалбата на дружеството срещу ПНПОМ от 02.10.2025 г. Прието е, че публичният изпълнител не е контролен орган на органите по приходите и действа при условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на бъдещите задължения. ПНПОМ било издадено с цел защита интересите на държавата, тъй като предполагаемото задължение било в особено големи размери, а дружеството не разполагало със свободни от тежести годни за обезпечение активи. Сочи се, че дружеството не притежава недвижими имоти, има данни за притежавано едно МПС и за липсата на назначени по трудов договор лица. Акцентираща се върху възможността по чл. 199, ал. 1 ДОПК жалбоподателят да поиска замяна на мярката, като предложи друго равностойно обезпечение. Коментира и липсата на предпоставките по чл. 199, ал. 2 и ал. 3 ДОПК.

Решението е получено от жалбоподателя на 24.10.2025 г.

При така установеното от фактическа страна Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав формира следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, подлежащ на съдебен контрол, подадена е от активно легитимирано лице - адресат на акта и засегнат неблагоприятно от него, в срока по чл. 197, ал. 2 ДОПК. В специалната разпоредба на чл. 197, ал. 2 ДОПК се посочва актът, чиято законосъобразност се изследва в настоящото съдебно производство - решението на директора на компетентната териториална дирекция, като това се осъществява след изчерпване възможността за оспорване по административен ред на ПНПОМ по чл. 197, ал. 1 ДОПК.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

На първо място, решението и потвърденото с него ПНПОМ са издадени от компетентни административни органи при спазване на установената писмена форма.

На второ място, в конкретния случай са наложени ПОМ.

1. Приложение намира разпоредбата на чл. 121, ал. 1 ДОПК, съгласно която „в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни“.

В случая не е спорно, че е образувано ревизионно производство, както и, че то не е приключило с издаден ревизионен акт. Видно от ЗИЗВР от 19.08.2025 г. ревизията следва да се завърши до 03.12.2025 г., за резултатите от която да се състави ревизионен доклад в 14-дневен срок, а ПНПОМ е издадено на 02.10.2025 г. Неоснователни да доводите на жалбоподателя, че ревизионното производство било спряно и поради това не можело да бъдат предприети активни процесуални действия от ревизиращите, тъй като видно от заповед от 30.06.2025 г. е било възобновено.

2. Съгласно чл. 121, ал. 2 ДОПК „предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 с постановление на публичния изпълнител и се обжалват по реда на чл. 197“. В случая ПНПОМ е издадено с посоченото в чл. 196, ал. 1 ДОПК съдържание.

С издаването на решението на директора на ТД на НАП - С. се постигат целите на изискването за мотивиране на административните актове. Неведнъж настоящият съдебен състав е излагал своето

становище, че е недопустимо да допълва/изменя волята на административния орган, изразяващо се в подмяна на съображенията, мотивирали преценката на органа, както и да излага мотиви по един немотивиран от административния орган акт. Действително, това становище е било обективизирано при осъществяване на съдебен контрол на актове, които не винаги са били оспорвани по административен ред, но в конкретната хипотеза при задължително оспорване по административен ред все още намира приложение изложеното в ТР № 16 от 31.03.1975 г., ОСГК на ВС, съгласно което липсата на мотиви към административния акт не е съществено нарушение тогава, когато по-горният административен орган, като е потвърдил обжалвания пред него акт, е изложил към решението си надлежни мотиви, разкриващи съображенията, по които е бил издаден, и позволяващи да се провери законосъобразността му. Съобразено с трайно установената практика в Решение по адм. д. № 7183/2023 г. на ВАС, Осмо отд., следва да се посочи и, че „излагането на надлежни мотиви от горестоящия административен орган, позволяващи да се изведат съображенията, поради които е издаден административният акт, и в този смисъл обезпечаващи както правото на защита на адресата, така и надлежното упражняване на съдебния контрол, всъщност санира пропусъкът в процесуалното поведение на самия издател.“. В този смисъл след като решаващият орган може да излага мотиви, въз основа на които да се приеме, че е издадено оспорваното ПНПОМ, то именно те следва да бъдат съобразени от съда при осъществяване на контрол спрямо този акт.

3. Приложение намира разпоредбата на чл. 195, ал. 6, т. 1 ДОПК, съгласно която обезпеченията се извършват по стойност на активите, както следва - по застрахователната стойност за моторни превозни средства, вписана в застрахователния договор, а когато моторното превозно средство не е застраховано, по пазарната цена, срещу която вместо застрахованото моторно превозно средство може да се купи друго от същия вид и качество към момента на издаване на удостоверение за застрахователната стойност на вещта.

В случая не е спорно, че дружеството притежава едно МПС, както и, че неговата застрахователна стойност е 149 000 лева.

4. Не се споделя направеното от жалбоподателя възражение, че върху едно и също МПС е наложен запор два пъти при различен размер на очакваните задължения.

От една страна, това е единственият актив на дружеството – движима вещ, върху който може да бъде наложена ПОМ – запор.

От друга, различният размер на очакваните задължения е обоснован в искането за предварително обезпечаване на задължения и мотиви за налагане на ПОМ. С искането, по повод оето е издадено ПНПОМ от 02.10.2025 г., е посочен размер на очакваното задължение, което ще бъде установено в хода на ревизионното производство – 70 314,69 лева, обусловено от отдаване под наем на леки автомобили на физически лица без фактури и отчитане на приходи. В ПНПОМ от 02.10.2025 г. не е включен размерът на очакваното задължение, което ще бъде установено в хода на ревизионното производство – 13 818,54 лева, посочен в ПНПОМ от 10.07.2025 г. и обусловен от продажба на автомобил и закупуване на два броя автомобили.

5. Съгласно чл. 197, ал. 3 ДОПК „съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5.“.

Разпоредбата регламентира хипотезите на отмяна на ПОМ, като е достатъчно осъществяването на една от тях. В конкретния случай длъжникът не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция, а производството по налагане на ПОМ не е образувано поради изпълнително основание, така че да се изследва съществувало ли е въобще такова. Не подлежи на

изследване спазени ли са изискванията за налагане на ПОМ по чл. 195, ал. 5 ДОПК, доколкото казусът не е в нито една от хипотезите на уведомяване по чл. 77, ал. 1 ДОПК /при прекратяване, прехвърляне и преобразуване на предприятие/ и чл. 78, ал. 1 ДОПК /при обявяване в несъстоятелност/. При това на анализ подлежи спазени ли са изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 ДОПК.

Преценката да бъдат наложени обезпечителни мерки, а именно - че ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни събирането задължения по чл. 121, ал. 1 ДОПК, следва да се обоснове от ответната страна с наличието на цел - предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето. Именно това е посочено в искането за налагане на ПОМ, а в самото ПНПОМ е конкретизирано, че дружеството отдава под наем леки автомобили на физически лица без фактури и отчитане на приходи. Посочено е, а и това е видно от преписката, че не се установява друго имущество на лицето освен МПС, върху което е наложен запор.

Съгласно чл. 121, ал. 3 ДОПК „предварителните обезпечителни мерки се налагат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето. Ако това не е възможно, наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършването от ревизираното лице дейност“. Действително не е изследвано дали обезпечаването на актива ще доведе до възпрепятстване или спиране на дейността на лицето, но такива факти нито се сочат от жалбоподателя, а на още по-голямо основание и за установяването им не са представени доказателства и не се иска събирането на такива.

Формира се извод, че решението на директора на ТД на НАП - С. и потвърденото с него ПНПОМ са издадени в съответствие с материалния закон и при липсата на допуснати съществени процесуални нарушения.

На трето място, при издаване на оспореното решение и ПНПОМ правата и законните интереси на жалбоподателя не са засегнати в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която актът се издава, и не се доказва причиняването на вреди, явно несъизмерими с преследваната цел /чл. 6, ал. 2 и ал. 5 АПК/. По делото са налице данни за изследване имущественото състояние на жалбоподателя, обоснована е и обезпечителната нужда за налагане на обезпечението. Този подход е приложен в съответствие с принципа, че обезпечителната мярка трябва да съответства на вземането на държавата /чл. 195, ал. 7 и чл. 198, ал. 2 ДОПК/. Действително, в конкретния случай предполагаемият размер на публичното вземане е по-нисък от застрахователната стойност на МПС, но с оглед липсата на друго имущество не би могло да се говори за свръхобезпечение на задълженията. Обратното би означавало лицата да не притежават никакво имущество, така че по отношение на тях да не могат да се прилагат ОМ, като следва да се отбележи, че с подобно поведение биха се засегнали съществено регулираните обществени отношения по установяване и събиране на публични задължения и би се дал приоритет на частния пред държавния интерес при прилагане на данъчната политика. Отделно, ако длъжникът приема, че е налице свръхобезпечение, може да реализира правото си да поиска замяна на обезпечителната мярка по реда на чл. 199 ДОПК.

Извод: жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 200 лева /чл. 24, изр. първо от НЗПП/, който съдът изчисли на 102,26 евро.

Така мотивиран, Административен съд София-град, Първо отделение, 85-и състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮНАЙТЕД КАР РЕНТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], срещу решение № ПО-104/23.10.2025 г. на „за“ директора на Териториална дирекция на Национална агенция за

приходите – С., с което е отхвърлена жалбата на дружеството срещу постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С250022-023-0002693/02.10.2025 г., издадено от главен публичен изпълнител при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите – С..

ОСЪЖДА „ЮНАЙТЕД КАР РЕНТАЛ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление - [населено място], р-н „С.“, ул. „А. № 24, ет. 2, представлявано от К. К. Н., да заплати на Национална агенция за приходите, със седалище в [населено място], сумата в размер на 102,26 евро, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: